

सुकुटेन सुवर्णेन कुङ्कुलाभ्यां विराजते ॥
महाकायो महाबाहू रूपेणाप्रतिभो सुवि ।
खड्गबाणधरो धन्वी कवचो च महाप्रभः ॥
सर्वलक्षणसम्पन्नः सर्वालङ्कारभूषितः ।
तेजसा रूपभावेन साक्षादभिरिव ज्वलन् ॥
आद्यमाजगवं नाम धनुर्गृह्य महावरम् ।
इन्द्रो दिवि यथा भाति सुवि वेणात्मजस्तथा ॥
तस्मिन् जाते महाभागे देवाश्च ऋषयोऽमलाः ।
उत्सवं चक्रिरे सर्वे वेणुस्य तनयं प्रति ॥
दीप्यमानः स्ववपुषा वखैरेव महामतिः ।
शरांश्च दिवान् चार्थां कवचश्च महाप्रभम् ॥
ददाविन्दः सहस्राक्षो मालाश्चान्मानपुष्पिकाम् ॥
जाते तस्मिन् महाभागे पृथो वीरे रुद्रात्मनि ॥
संप्रहृष्टानि भूतानि समस्तानि द्विजोत्तमाः ।
सर्वंतीर्थानि तोयानि पुण्यानि विविधानि च ॥
स्थावरानि चराण्येव अभ्यविचरन्नाधिपम् ।
महावीरं प्रजापालं पृथुमेवं द्विजोत्तमाः ॥
पृथुं वैश्यां वदन्त्ये अभिषिक्तं चराचरेः ।
देवैर्विप्रेस्तथा सर्वैरभिषिक्तो महात्मनाः ॥
राजास्त्वेवाधिकारे वै पृथुदैव्यः प्रतापवान् ।
तदा पित्रा प्रजाः रुन्धाः कदा नेवानुरङ्गिताः ॥
तेनानुरङ्गिताः सर्वाः सुखैर्भुंसिदरे तदा ।
अनुरागात्तु वीरस्य नाम राजैल्यभाषत ॥
प्रयातस्य सुधीरस्य ससुद्रस्य द्विजोत्तमाः ।
आपस्तम्भिरे सर्वा भयाक्तस्य महात्मनः ॥
प्रयातस्य रथस्यापि तस्मैव च महात्मनः ।
दुर्गमार्गं विलोक्यैव स्वमार्गं पर्यता ददुः ॥
ध्वजभङ्गं न चक्रुस्ते गिर्यः सर्वे एव ते ।
अनृष्टपथा पृथिवी सर्वत्र कामधेनवः ॥
पर्जन्यः कामवर्षो च वेदयज्ञान् सद्योत्सवान् ।
कुञ्चन्ति ब्राह्मणाः सर्वे क्षत्रियाश्च तथापरैः ॥
सर्वकामफला वृक्षास्तस्मिन् शासति राजनि ।
न दुर्भिक्षं न च आधिनाकालमरणं वृणाम् ॥
सर्वे सुखेन जीवन्ति लोका धर्मपरायणाः ।
तस्मिन् शासति दुर्हर्षं राजराजे महात्मनि ॥”
इति पाद्मोत्तरखण्डे २६ अध्यायः ॥ * ॥
तस्य माहात्म्यं यथा,—
“पृथुना प्रविभक्ता च शोभिता च वसुन्धरा ।
प्रस्तरन्नवती स्त्रीता पुरपत्न्यशालिनी ॥
एवं प्रभावो वैश्याश्च राजासौद्राजसत्तमः ।
नमस्यश्चैव पूष्यश्च भूतिकामैर्नरोत्तमैः ॥
ब्राह्मणैर्जैट्कामैश्च पृथुर्वैश्याः प्रतापवान् ।
आदिकर्ता रणानाश्च योधानां प्रथमो वृषः ॥
यो हि योद्धा रणं याति कौर्नैवित्वा पृथुं वृषम् ।
घोररूपान् स संग्रामान् क्षेमो तरति कौर्नि-
मान् ॥
वैश्वैरपि हि शूद्रैश्च खाः खा वृत्तीरनुप्रितैः ।
पृथुरेव नमस्कार्यः सर्वविद्धिकरसु सः ॥
एवं पृथुरभूत् पूर्वं प्रसादाच्चक्रपाणिनः ।
सर्वभौमो महतिजा दुर्लभश्चः सुरासुरैः”
तस्य पुत्रौ द्वौ । यथा,—
“पृथोः पुत्रौ तु धर्मज्ञौ जज्ञातेऽनृष्टिपाणिनौ ।

शिखण्डी च हविर्दानमन्तर्दानाद्वाजायत ॥”
अरेणाभूराज्ञः पुत्रः । यथा, अग्निपुराणे ।
“अयोधस्तस्य पुत्रोऽभूत् कञ्जुत्स्थो नाम वीर्य-
वान् ।
कञ्जुत्स्थस्य अरेणाभूस्तस्य पुत्रः पृथुः स्मृतः ॥”
अग्निः । इति मेदिनी । घं, १० ॥ (प्रियव्रत-
वंशोद्भवस्य विभोः पुत्रः । यथा, विष्णुपुराणे ।
२ । १ । ३८ ।
“भुवस्तस्मात् तथोद्गीयः प्रस्तारस्तत्सुतो विभुः ।
पृथुस्ततोऽभवन्नक्तो नक्तस्यापि गयः सुतः ॥”
तामसमन्वन्तरे ऋषिविशेषः । यथा, मार्कण्डेये ।
७४ । ५६ ।
“ज्योतिर्धामा पृथुः कायश्चैत्रोऽग्निर्वलकस्तथा ।
पीवरश्च तथा ब्रह्मन् । सप्त सप्तर्षयोऽभवन् ॥”
पृथुः, स्त्री, (प्रथते विस्तारमेतीति । प्रथ + कृः
सम्प्रसारणश्च ।) लृष्णञीरकः । इत्यमरः । २ ।
६ । ३७ ॥ (एतत्पर्यायो यथा,—
“लृष्णञीरः सुगन्धश्च तथैवोद्धारशोधनः ।
कालाजाजी तु सुषवी कालिका चोपकालिका ॥
पृथ्वीका कारवी पृथ्वी पृथुः लृष्णोपकुक्षिका ।
उपकुक्षी च कुक्षी च वृहज्जीरक इत्यपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
त्वक्पर्णा । हिङ्गुपर्णी । इति मेदिनी । घं, १० ॥
(पर्यायोऽस्या यथा,—
“हिङ्गुपर्णी तु कवरी पृथ्विका पृथुका पृथुः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
अहिफेनः । इति शब्दरत्नावली ॥
पृथुः, त्रि, (प्रथ + कृः सम्प्रसारणश्च ।) महत् ।
इत्यमरः । ३ । १ । ६० ॥ (यथा, आर्यासप्त-
शत्याम् । ११७ ।
“उज्जसितभूधनुषा तव पृथुना लोचनेन रुचि-
राङ्गि ॥
अचला अपि न महान्तः के चक्षलभाव-
मानीताः ॥”)
निपुणः । इति शब्दरत्नावली ॥
पृथुकः, पुं, (पृथुरेव । पृथु + संज्ञार्था कन् । यदा,
प्रयते इति । प्रथ + “अर्भकपृथुकैति ।” उणा०
५ । ५३ । इति कुकन् संप्रसारणश्च ।) निपि-
टकः । इत्यमरः ॥ लौवल्लिङ्गोऽप्ययम् । यथा,—
“द्विःखिन्नमंत्रं पृथुकं शुद्धं देवप्रतिशेषके ।
नात्यन्तप्रस्तं विप्रार्था भक्तये च निवेदने ॥
अभक्ष्यश्च यतीनाश्च विधवाब्रह्मचारिणाम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे २७ अध्यायः ॥
(यथास्य गुणाः ।
“पृथुका गुरवो वल्गा कफविट्कमारिणः ॥”
इति वाभटे सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये ॥
“पृथुका गुरवो भट्टान् भक्षयेदल्पप्रसूतान् ।
यावा विट्भ्य जीर्यन्ति सतुषा भिन्नवर्चसः ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने सप्तविंशेऽध्याये ॥
“पृथुका गुरवः क्षिग्धा वृंहणो कफवर्जनाः ।
वल्गाः सत्तीरभावात्तु वातघ्ना भिन्नवर्चसः ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥

चाक्षुषमन्वन्तरे देवगणभेदः । यथा, हरि-
वंशे । ७ । ३२ ।
“आद्या प्रभृता ऋभवः पृथुकाश्च दिवोकसः ॥”
पृथुकः, त्रि, (प्रथते इति । प्रथ + “अर्भकपृथुक-
पाका वयसि ।” उणा० ५ । ५३ । इति कुकन्
सम्प्रसारणश्च । यद्वा, पृथु यथा स्यात् तथा
कायति शब्दायते इति । कै शब्दे + कः ।)
वालकः । इति मेदिनी । के, १२६ ॥ (यथा,
माघे । ३ । ३० ।
“प्रक्रीडितान् रेखुभिरेव तूर्णं
नित्युर्जनन्यः पृथुकान् पथिभ्यः ॥”)
पृथुका, स्त्री, (पृथुः स्थूलैव । पृथु + कन् +
टाप् ।) हिङ्गुपर्णी । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(अस्याः पर्यायो यथा,—
“हिङ्गुपर्णी तु कवरी पृथ्विका पृथुका पृथुः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
वालिका च ॥
पृथुकोलः, पुं, (पृथुः कोलः ।) राजवदरः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
पृथुच्छदः, पुं, (पृथुवृद्धाः पत्राणि यस्य ।) हरि-
दम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृहत्पत्रे, त्रि ॥
पृथुपत्रः, पुं, (पृथूनि पत्राणि यस्य ।) रक्त-
लशुनः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पृथुपलाशिका, स्त्री, (पृथूनि पलाशानि यस्याः ।
कप् । टाप् अत इत्वम् ।) शटी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायोऽस्या यथा,—
“शटी पलाशी वृद्धयस्या सुव्रता गन्धमलिका ।
गन्धारिका गन्धवधुर्वधुः पृथुपलाशिका ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
पृथुरोमा, [न] पुं, (पृथूनि रोमानि लोम-
स्थानीयानि शब्दान्वायस्येति ।) मत्स्यः । इत्य-
मरः । १ । १० । १७ ॥ वृहत्लोमयुक्ते, त्रि ॥
पृथुलं, त्रि, (पृथुं पृथुत्वमस्यास्तीति । पृथु +
सिधादित्वात् लच् । यदा, पृथुं लातीति । ला +
कः ।) महत् । इत्यमरः । ३ । १ । ६० ॥ (यथा,
माघे । १० । ६५ ।
“श्रीणिषु प्रियकरः पृथुलासु
सार्शमाप सकलेन तलेन ॥”)
पृथुला, स्त्री, (पृथुल + टाप् ।) हिङ्गुपर्णी । इति
जटाधरः ॥ (गुणाद्योऽस्या हिङ्गुपर्णीशब्दे
ज्ञातयाः ।)
पृथुशिश्वः, पुं, (पृथुः शिश्वा यस्याः ।) श्योनाक-
प्रभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पर्यायान्तर-
मस्य यथा,—
“श्योनाकः शोषणश्च स्यान्नटकद्रुद्रुकाः ।
मखकपत्रपर्णेशुकनासकुटन्नटाः ॥
दीर्घवृन्तोऽरलुक्षापि पृथुशिश्वः कटम्बरः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे)
पृथुशेखरः, पुं, (पृथु महत् शेखरं शब्दं यस्य ।)
पर्वतः । इति त्रिकाशेषः ॥
पृथुस्कन्धः, पुं, (पृथुः स्थूलः स्कन्धो यस्य ।) शूकरः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥